

ลิขสิทธิ์สงวน
Copyright

เฟฟลุกันกับ

สาวเสิร์ฟ
สุดเสียว

Polopopz@PopzBookShop

วาชิโอะ มื่อ

WASHIO Mie

เบฟสุดรัก

กับ

สาวเสิร์ฟ
สุดเซ็กซี่

บทที่ 1

“จ้ะ
ทาดาระ
เป็นมือ
ให้หน่อย”

“แล้วก็อยากทำให้
ทุกคนอื่น
อย่างมีความสุข
เหมือนทาดาระ
เวลากินฝีมือพ่อจัง”

“สักวันนึง
พ่ออยากจะเปิด
ร้านอาหาร
อิตาเลียน

“....
สาวเซิร์ฟ
ต่างหาก
ล่ะ...”

ที่นี้คือ
ย่าน
การค้า
โตเกียว

เลยย่าน
กินดื่มไป
จะพบ
ร้านอาหาร
อิตาเลียน
ใบมุมหนึ่ง
ของชุมชน
เก่าแก่

ซึ่งก็
หมายความว่า
ความฝันที่จะ
เปิดร้านอาหาร
ของพ่อ
เป็นจริงแล้ว

กว่า

TRATTORIA
portagioie

ร้านอาหารอิตาเลียน

อ้อวโ
ทนุก็
ไม่ใส
!!!

ไม่
เอา
!!

ถ้าจะให้ใส่
ชุดธรรมดา
นี่ล่ะก็ มัน
ออกจากบ้าน
ดีกว่า!!

ไม่นาน
หรอกลูก
แต่ / เดือน
ก็ได้/
ช่วงไล่ชุดนี้
ออกไปเสิร์ฟ
ทีนะ!!

ตอนนี้
ร้านเรา
แล้วทาดะ
ก็เลยบอกว่า
จะเป็นสาวเสิร์ฟ
ให้พ่อ...

ขึ้นบัน
ถึวปีมะไร
แล้ว
!!

ที่ตอขจิมแจ้ม
บริการลูกค้า
ตลอดเวลา
มันไม่เข้ากับหนู
อย่างแรง

จังไวกี้เหอะ/
จะบอกโหมะ
น้องหรือ
สาวเสิร์ฟ
ชอบพ่อ

nariga

ก็อย่างที่เห็น
ว่า Trattoria
Portaglole

ซึ่งเปิด
มาเป็นเวลา
2 ปี
กำลังเจอ
วิกฤตหนัก

อย่างพูด
อย่างนั้นสิลูก...
ตามแม่
น่าจะจ้างเด็ก
ทำงานพิเศษ
เราจ่ะไม่มีปัญหา
เลยนะ...!!
โธ่โธ่พ่อ
เถอะนั่น...

ไม้อะ
!!!

รูอพอองๆ
อะไร?

จ้างใช้ก็ไม้อะ
รูอพอองๆ นั้น
หระอก

แต่ว่ามัน
ไม่มีงานพิเศษ
ที่คุ้มเงินดี
เลยนี่สิ

เรื่อง
ทำเล้าเรียน
กับคำอณม
ผิดคิดว่า
จะหาของ

CLOSED

พ่อ
ดะ ?
ปิดร้าน
แบบนี้
ได้งาก็ได้
เข็บบจริง ๆ
หรือก

!!?

ใคร
นะ ?

thaimanga

พ่อจะเปิดร้านชั่วคราว
เพื่อเตรียมเปลี่ยน
โฉมร้านใหม่
กับอาบุงะคุงนะ

กา
?

นี่แหละ
อาบุงะคุง
เอง

เพราะเขาเคย
ทำงานกับ
ร้านอาหารชื่อดัง
มาเยอะ

ถ้าเป็นเขา
ต้องช่วยปรับปรุง
อาหารของร้านเรา
ให้ดีขึ้นได้แน่

พ่อ
คะ

ตัวเอง
ไม่เคยร่วมงาน
ที่ร้านด้วยซ้ำ
ยังมีหน้ามาพูด
แบบนี้อีก

แล้วจะใช้เงิน
ใส่ชุดนี้อาจจะ
ออกไปเสิร์ฟ
เงินนะ //

เกินแล้ว
จนลูก

อืม...
ถ้าเธอใส่
ตบตลกทีละ
นะ

แต่จะไป
คนไม่มีสติละปะ
ในการพูดอย่างเธอ
ไม่น่าจะเป็น
ลูกสาวเจ้าของ
ร้านอาหาร
เลยนะ

ปากนาย
ก็ไม่ต่าง
กับฉิน
ทรอก

เหมือนจับ
เรือในลอน
ไม่มีผิด

ตัวบาง
ก็ยังไม่พอ
แต่ผมลากๆ
นี่สิ

ปัง

จริงสิ
ทาดาร:

บอกไว้ก่อน
เลขนะ/
ออกจากโฮ
กิลเฮง
ลิ
17

ว่าฉันไม่ได้
จะเป็น
สาวเลิฟ
!

ไม่ว่า

ไม่ว่า

พ่อเลย
ตกลงให้เขา
มาอยู่บ้านเรา
ตั้งแต่วันนี้
ขึ้นไว้ก็พา
ด้วยนะ

พ่อคิดว่า
เขาคงจะลำบาก
เพราะเรา
ให้วิพดือน
น้อย

ไม่เห็นเป็นไร
เลย
เขาออกจากแมน
ไม่ได้หรอก

ถ้าจ
ได้อะไรกันแน่จ
กันด้วย

อย่างนี้
ก็หวาน
สิ

เซ็ง

ให้ตาย
ซึ่ก็
ไม่ยอม
!!

ร้านรองเท้า:
อาจจะได้ลง
หนังสือแบบนี้
ก็ได้เน

อดีตามีซฟ
มีมือเงินม
มาทำงานให้
ล่ะก็

พอเร:ที่ได้มั้ง...
แต่นักเครื่อง
หอบๆแล้วเน

เซ็ง

แต่ฉันยังลังเล
แบบนั้น
จะได้ลง
หนังสือกับเขา
หรือ

!!

หมอบนี่
ใจ

โอดิน
โธมัสจาก
ที่มาทำงาน
ที่ร้านนั้น
//

เขาฉีกกันให้ชัดว่า
จริงๆ แล้วเบื้องหลัง
ความอื้อฉาว
ของร้านอาหาร
ในโรงแรมห้าดาว
เป็นฝีมือของ
อาบุท: เด็ชวจิ

เขาเป็นรฟ
อาบุท: เด็ชวจิ
คนเล็กใหม่
มาแรงมาก
เลงาน:
//

ไม่จริง...
รู้ไปว่า
ก็อาบุท:
เด็ชวจิ

ว๊าย

โธมัส

แล้วแต่ละร้าน
ที่เขาเคยเป็นรฟ
ต้องจบลงด้วยหน้า
นายนมาก
เลงาน:

หลังจาก
ที่
แล้ว

aimanga

มานี่

บอกว่า
กลับมาแล้ว
หุหุหุหุ
รีโง หะ

แล้วก็
เรื่องงาน
ต้องรีอมาเพิ่ม
นะเดี๋ย

วันนี้
ก็เสร็จแล้ว
แล้วนี่นา

!?

ทนาย
จังดีดบาช

กา
!?

อ้อ
โทชิ
ดูเพลิน
ไปหน่อย

ทอด
เส้นนอก
ออก

อะไร
ของนาง
อู๋ๆ
ก็ลากมา
!!

ปัสสาว
นะ
!!

247

นางคิด
อ:ไรอ่ะ

!!?

จ:ป้า
ถึงป้า
ว๊าว!!!

ปัง

ตัวก็ไม่ได้รูป
แถมผมก็ยาว
ก็ได้อะ

รู้ตัวรีไปว่า
เธอขาด
คุณลมบัติน
ของผู้หญิง
นั้น

อะไร
ผม

นี่
จะทำอะไร
17

บอกว่า
ไม่สนใจ
แล้ววันนี้
จึงในตัว
ทำไม...

อากาศร้อน
+ นอนไม่หลับ

อะ...มันก็ไม่เกี่ยวกับ
กับนางนี่/
เรื่องพระคุณนั้น
จะเป็นไป ฉันไม่เป็น
อันละง

ลึบหลว

นี่
ถ้าเป็นเรื่องผม
ฉันก็อะไรทุกวันนี้
นี่...

ไม่ต้อ
พูดมาก

อะ...คือ
เพื่อนฉัน
มาเจอง
ให้เอง

จ๊วบ

thaimanga

๑๑

ความรู้สึก
เหมือนตอน
พ่อสระผมให้
เลย

น้ำอัฐรรย

ไม่อยากจะเชื่อ
แรงงวดนี้
ให้ความรู้สึกดี
จัง

"มือพ่อกริ้ว
มันก็มีเวทมนตร์
อย่างนี้แหละ

"เวลาพ่อ
สระผมให้
แล้วรู้สึก
สบายจัง

"มันเป็นมืออัฐรรย
ที่รู้จักควบคุมน้ำหนัก
ตลอดมาแต่
ไง"

จูนีเฟอร์
ที่ฉันเจอจริงม
ใช้เธอ
เดี๋ยวนั้น
จะลองวิธี
รับรองลูกค้าให้
เปลี่ยนชุดแล้ว
ไปที่หน้าร้าน
ล่ะ

ฉันมั่นใจเอง
ที่เธอคิดไปว่า
หมอนี่อาจ
เป็นคนดี

อย่างนี้
เองเธอ

เท่าที่รู้มา
นางเป็นรพ
อึ้งฉิงจะ
ที่เดี๋ยวก็นาง
ได้แล้วไม่ใช่
เธอ

รอถาม
นางเอง
นางไม่มี
ตึกอัสรี
บ้างรีใจ

เสียงใจฉันนะ
ฉันเป็นลูกสาว
เจ้ารอบรบ้านอย่างนี้
นางต้องการ
ไม่ได้หรอก

ที่เสริมสวย
ให้ฉันก็เพื่อ
เป็นตุ๊กตา
ประดับร้าน

พาดาร:

thaimanjar

มีฝีมือขนาดนั้น
แต่มาทำงาน
ในบ้านซื้บซ้อง
เนี่ยนะ?
คิดจะเป็น
โปรดิวเซอร์
บ้านเราไม่ใช่

12

พี่ฉี๊ว น:
ฉันจะพูด
แต่ครั้งเดียว

ข้างใต้นั้น
ก็ไม่ใช่
ฮาวเวิร์ด
จอร์จ

ขอโทษนะลูก
พ่อจะไม่พูด
เรื่องนี้
อีกแล้ว

เสียงเวลา
เปล่า
จริงๆ

ที่พ่อออกจากใช้ช่วง
ก็เพราะถ้า
การเปลี่ยนโฉม
ร้านนี้ไม่สำเร็จ
พ่อตั้งใจจะ
ปิดกิจการนะ

หา

.....

?

พ่อแค่อยากทำงาน
ในร้านกับทาดาระ
สักครั้งนีนะ
นะ...

ทำไมถึง
มาพูด
เอาบ้านนี้
ล่ะ

พ่อบ้า
ที่สุด

แล้วอย่างนี้
จะให้ตอบว่า
อะไรเล่า

น้อง
แอนกับ
บุปผา
รออยู่ใน
ชั้นล่าง

นางเงือกนี่...
ครัวบ้านคนอื่น
ยังครองเป็น
ของตัวเอง
ได้น้ำตาแดง

เฮ้?
สามารถความ
อ่าใจ

อย่างน้องเธอ
น่าจะมาจากบาง
ของอุ้งกับ
บ้าน

ศักดิ์ศรี
ที่เธอพูดถึง
มันคืออะไร
นะ?

ก็เล่น
ไล่อุณเอน
เดินไปเดินมา
ทั้งที่ผู้ชาย

ไล่อุณเอน
แล้วมัน
น่าจะ
ตรงไหน

เห็นหรือจอก

ไม่รู้ว่ไรคด
หรือไรคดร้างน
ที่นั่นเคยอยูริาน
รือลัษ
มาก่อน

สำหรับฉัน
มันคือช่วงเวลา
ที่เรึงมแล้วรอจนกว่า
จะเปิดริาน
ของตัวเองได้

แต่ทราบใด
ที่ไค้ทำ
ของอรือข
และทำให้
ไม่ว่จะทำ
ที่โนน
ก็ไม่ว่
ล้าตัญ

จนเกิน
มีความสุ
ล่ก็

ก็ภาพ
แวดล้อมนั้น
มีประใจสน
และอ่วง
ล่งเลริม
ฉัน

ไม่ว่จะเป็น
ที่โนน
ก็เป็นสถานที่
ที่ฉันรู้สึก
ภาตทุมิใจ

เป็นการสั่งสอน?
หรือกลี้ยกล่อม?

อะไรของ
หมอนี่
เล่นทำของ
อย่างนี้
ให้กิน

thaimanga

อ้อ...
ผมรักเธอ
มานาน
แล้ว...

ปลาหมึกต้ม
ไข่ต้ม
ไข่ต้ม
ไข่ต้ม
ไข่ต้ม

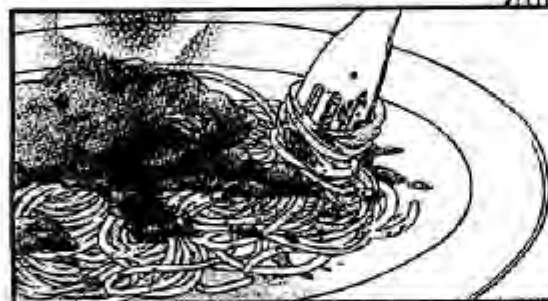
ปลาหมึกต้ม
ไข่ต้ม
ไข่ต้ม
ไข่ต้ม
ไข่ต้ม

ปลาหมึกต้ม
ไข่ต้ม
ไข่ต้ม
ไข่ต้ม
ไข่ต้ม

นะ...ไม่มี
อะไร...
อาหาร
อร่อย
ไหม?

อ้อ
อ้อ

แล้วจานนี้ล่ะ?
เป็นของ
หมักหมน...
กระเทียม...
มากมาย...
ที่ไหน?

แต่เพราะเขา
ทำอย่างนั้น
รสชาติเลยเปลี่ยน
มันเลี่ยนด้วยรสชาติ
ดั้งเดิม...
ของธรรมดาแบบนี้
ทำจาก...

นั่นมันมาริน่าร์*
ของฝีมือพ่อเธอต่างหาก
ที่แม่เขาเอาใส่ผัก
กับอาหารทะเล
เข้าไปด้วยนะ...

*น้ำหอมมะลิเทศ

thamanga

เพียงแต่เขา
ไม่มีเซนส์
ในการบริหาร
และคนอื่น ๆ
เท่านั้นเอง

พ่อของ
เธอ
มีฝีมือ
มาก
นะ

นี่ไม่ใช่แค่
"ร้านจับฉัอง" นะ
ถ้าปล่อยให้แข็ง
ก็น่าเสียดาย
เกินไป

ฉันคนนี้
รู้ดีที่สุด

เธอจะต่อต้าน
พ่อไปถึง
เมื่อไหร่
กัน
จังลูกสาว
ติดพ่อ

ว่าร้านของพ่อ
ยอดเยี่ยม
ขนาดไหน

ทำมานานแค่ไหน
มันจะช่วยเหลืออะไร
ได้...

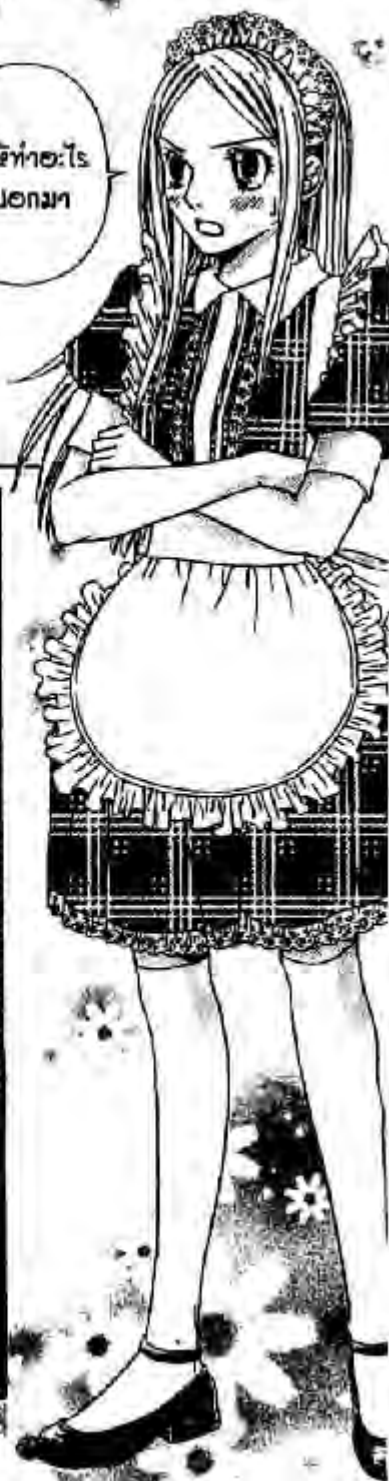

ชุด
วิชาฟิสิกส์
แล้ว... 1950

เอไอหะง่:
ที่ฉันเป็น
ลูกสาว
ถัดพ่อ

โง่
จำไม่ออก
แล้วใช้มัน

ไม่ว่าทาตารุ
ไล่อะไร
ก็เหมาะไปหมด
—♡

กริด

ส่วนบ้านฉัน
เป็นร้านขาย
หนังสือพิมพ์
ก็เลย
ลอดเข้าไป
ด้วยกัน ♡

พอดี
บ้านฉัน
เป็น
โรงพิมพ์
กะ

ใจแล้วละ ♡
การะ
เสาวนีก่อน
ด้วยทำ
ใบปลิวให้

ฉันเคยไป
หาซื้อหนังสือ
นะ

ฉัน
รักคุณ
จัง
นงน

แหม
ไม่จึกรู้ว่าเซฟ
ก็มีกลยุทธ์
เรียงลูกค้า
เหมือนกัน

อ๊ะ...
รออัน
นั้น!!
เส้นแก้ว
พันว

อย่างนั้น
เขรอตริบ
ขอปลุกมาก
นะตริบ

โอ้คราวหน้า
พาตริบด้วย
มาทานด้วย
สิตริบ

ฉันจะ
พามา
เองละ
...

ปิด
แล้ว

วิธีถูก
ก็ตลากับ
ถูกแคไท
แหละ

อูตลำนี่
ไม่ไ่ช่ชุด
เขมาๆ แล้ว
อย่าทำเส้นเรื่อง
สิ

mangamanga

หมอนั้น

thaimanga

ก็อาจไป
ก็ไม่ได้อะไร
กับใคร

ก็อาจ
เล่นซมซมขนาดนั้น
ฉันเลยต้อง
ไม่กินเท่านั้นเอง

ขอบคุณ
ที่บอก
กับ
ทุกคน
♡

อิม
ดูเ่ดี
1400

แล้วมา
ทานอีก
นะจ๊ะ
!!

อาหาร
อร่อย
มาก
ครับ

ครับ ครับ
น่ารัก
จังเลย

ได้กินข้าว?
เขาน่ารัก
จังเลย

!!

อิม
มาแน่ๆ /
อาหารก็อร่อย
แถมลูกสาว
เจ้าของร้าน
ก็น่ารัก
ดีกว่าไป
เวลาที่
ร้านจะ
แหวๆ นี่
จังเลย

พ่อ

!!

เสียงไซ
ตัวจตุรัส
ร้านเรา
ไม่ทางนี้อคน

อ้าว
บ้านเธอ

แล้วนี่คิด
อะไรกำลัง
กับลูกตัว
เธอ:??

ฮามุกะ

dimanga

เป็นผู้หญิงนี่
เลิกระบิจบ
ซะมิด

น่าอาจ
ซะมิด
.....

โอ๊ต

รีบร้อน
แล้ว

เรื่องเล็กแต่นี้นะ
ทำไมฉัน
ถึงจัดการเอง
ไม่ได้:

ฉันไม่รู้ว่
เธอคิดยังไง
เธอถาม:
แต่เธอ
ก็ทำตัวเธอเป็น
ผู้หญิงแล้ว
ไม่ได้เธอ

เฮา
.....

ต่อให้เธอ
เป็นผู้ชาย

ก็คงทำอะไร
ไม่ได้หรอก
ถ้าถูกปากกับจับกัน
อย่างมากมายแต่
โง่งวนแหละ:

สืบวันมานี้
เธอคิดว่าตัวเอง
กำลังฝันอยู่
ใช่เปล่า

ถึงเธอจะเป็น
สาวสวย
ประเภทที่ใจโต
ลำบาก

แต่วิธีการพูด
ที่ไร้การปรุงแต่ง
และมนุษย์สัมพันธ์
ของเธอ
ทำให้ลูกคิดรู้สึก
เป็นกันเอง

แต่มีเธอ
ก็ทำให้ร้านดูมี
ชีวิตชีวขึ้น
เงอะเงอะ

thain

กับชานาอมีดาน
มากินข้าวตอนเย็น
เพราะเลี้ยงลาช
ที่เธอไม่มาทำงาน
ตอนกลางวัน

รู้
เปล่า

"ลูกสาว
เจ้าของร้าน
น่ารัก"

นั่นกับ
พ่อของเธอ
ดริบปทนั้น
ไม่ได้
ใช้มีงละ
?

ไม่จำเป็น
ต้องสิ้นตัวเอง
ให้ทำอะไรได้
ทุกอย่าง
หรอก

อย่างนี้
ฉันก็แพ้
ราบคาบ
สิ

พอถูก
หมอนี่
ขอมริบ

มันรู้สึก
จิกจี้
ยังใจไม่รู้

ถูกปฏิบัติ
เหมือน
ผู้หญิง
คนนึง

ช่วงไม่ได้เจอ:
ฉันเปิดเทอม
เมื่อไหร่
ฉันจะเริ่มงาน
ตั้งแต่เที่ยง
แล้วกัน

มันแน่
อจู่แล้ว

thainanga

ถ้าเชื่อนั้น
ในหัวหมอนี่
แล้วรวมพลังกันสามคน
ร้านเราต้องกลายเป็น
ร้านที่ยอดเยี่ยม
แน่นอน

จะบ้า
เรอะ!

อย่างนั้น
เขาเรียกว่า
เงินเนอะ

ให้พ่อ
ด้วยสิ
♡

ังไงได้
ถ้าเมื่อไหร่
ฉันทำเพื่อลูกค้า
ต่างหาก
!!

เมื่อก็
ชอบใจ
นะ ♡

ร้านขายไป
ทำงาน
เถอะ
!

เดี๋ยวงงุ่นนี้
ฉันก็ไม่มา
ทำงาน
หรอก
!!

มร?

?

เป็นกัน
ทั้งพ่อ
ทั้งลูกเลย
นะครับ

ฉันก็
ชอบใจ
ตัวเอง
นะ ♡

สวัสดีเพื่อนๆชาวการ์ตูนทุกคน

ตอนนี้เว็บ SEEMANGA ได้เปิดตัวอย่างสมบูรณ์แล้วจ้า
การ์ตูนจากเว็บเก่าส่วนใหญ่ย้ายบ้านไป แล้ว
เรื่องใหม่ๆเราจอัพเดทใน SEEMANGA เว็บเก่าเรายังอัพเดทเฉพาะ
ของเดิมนะจ๊ะ การ์ตูนอะไรที่ยังหาไม่เจอในเว็บ SEEMANGA เว็บเก่า
ยังมีอยู่จ้า

ขอให้ทุกท่านอ่านการ์ตูนให้สนุก!!!

บทที่ 2

thaimanga

สวัสดีค่ะ วาจิอะเอะอะ
ทางคุณนะอะก็อดทนการทนเล่นนี้
อดทนเล่นที่ 5 นี่เป็นเพื่อนเกี่ยวกับบ้านอาซาอะ
ไม่ว่าทำไมวันนี้แต่การทนแนวอาซาอะเอะเอะจิ...

อ๊ะ วาจิอะเอะ

สาวนี้ โหจิวน้ำตามให้เพื่อน
ฉันอดทนทักทาสเอ๋ย น้อยๆ
แต่นั่นอะอะ

thaiman

มันหมด
แล้ว...

และเขานี้
ก็เริ่มต้นขึ้น
ด้วยเสียง
แสบแก้วหู
ของจีนเซ่เคย
☆

...โอ๊ะ?
?

มาอเราอยู่ฟรี
ไม่พอรีใจ
อ่งมาใส่ที่องน้ำ
ตอนเช้า
นะจ๊ะ!!

แล้วก็
อ่งมาเรียงก
ฟ่อนันว่า
"จุบ" ดังง
!!

ส่วนอีตาคนอยู่ฟรี
นี่คือ
ฮานุกะ เคียวจิ
เซฟอิจิริยะ
ที่มาช่วยแปลงโฉม
รับอาหาร
ของพ่อที่กำลัง
จะจริง

แต่ฝีมือ
ทำอาหาร
ของเขาก็
ยอดเยี่ยม
สมการ้าลือ
จริงๆ...

กินไปเชิงบๆ เลง
ยัยกุ่มเก็กอุมบา

ไม่ได้จินริโง
ฉันบอกว่า
เวลากินข้าว
ต้องเชิงบๆ นะ
ยัยซุนโก

พ่อคะ!!
ผมอนี่จะอยู่บ้านเรา
ไปตั้งเมื่อไหร่...!!
รับโล่ออกไป
ะ...ทีสิ!!!

อรุณสวัสดิ์
ฮานุกะ: คุง ♡
ทาคารุ: ♡

อิม
ใช่แล้ว

แต่เราก็ได้เรียง
ยัยกุ่มที่ไม่มี
ส่วนเข้าส่วนโคิบ
เหมือนทรงกระบอก
ว่าซุนโอดัวงนะ

...พ่อคะ
ซุนโอดัวงมัน
เป็นนมมือที่ไร้ต้ม
รสละมุนเจือเทศ
ในครัวไร่ปะ...?

จะ อ่ะ
น...

เลี้ยว
ใจเงิน
สิ!

อ่ะ

ฟังนะ
ต่อไป
ข้ามปีถึงบั้น
กับสิ่งของ
อีกเด็ดขาด

จำชื่อนั้น
โล่มอง
นั่นคือ ไม้ดี ๆ
ท่านทหาร: /
จ้ะ!!

มีดีทุกอย่าง
แต่เสียที่
มีสับ
นี่แหละ

จ้ะ...
ว่าซึ้งใจ
ขอบคุณ?

จะทำซึ้งใจ
กับมันส์โครตแล้ว
ต้องขวัญใจของ
ฉัน...?

เราโครต
เรื่องอะไร
เพรช
?

เด็กอนุบาล
จะกำลังกิน
กำลังนอน
ถ้าไม่กิน
ได้งวไม่โธนะ
อ่าว...

จิ้งกินจุ...
บอกแล้วไงว่า
ให้ออดทน
ไปก่อนนะ

ไม่พอ
อ๊ะ

อ๊ะ
จูนโค
อ๊ะ
เด็กอนุบาล

เด็ก
อนุบาล
?

กา

ไดเอท
ต้องทำ
จังไปบ้าง
เธอ
?

ฮาบุกะ
...!!

เธอ
เ็นจันนี่

อ้อ
ก็แต่ปาร์
มึง

ร้าน
อาหาร

หน้าอย่างนี้
ไม่น่าจะมีเพื่อน..
แสดงว่าออกไป
กินข้าวคนเดียว
เหรอ?

ฉันจะไป
แจ้งมีร้านเก่า
ที่เคยทำงาน
อยู่มาลา
~*~

คึกคัก

จะใช่ร้านที่
ไปก่อเรื่องหลั้ว
ต้องลาออก
รีป่ะนะ
?

พูดเอง
เฮอเอง
นะเธอ

ที่ไหน?
นางข้าง
ข้างรถไฟ
ด้วยนะ
!

ฉันจะได้หาวิธี
กับหมอนี่
ออกไปจากบ้าน
ได้ซะที
.....!!

ดีละ

จินดี
ต้อนรับ
ครับ

อย่างนั้นรี
นั้่นขอว
จะได้อี
มั้ง

นี่
จินว่าพอ
คงพอฉัน
มากินที่นั่น

ไม่รู้ตอนนั้น
นายยังทำงาน
อยู่ที่นี่เปล่า
?

เล็งจวบ
ทุกไฉ่ออก
อจุ๊
มีอะไรทำให้
งานเรา
หนักกว่าเดิม

ตอนนั้น
เรากำลัง
เตรียมของอยู่
กรุณา
รอสักครู

ไม่ได้เจอกันนาน
นะครับ
เจ้าของร้าน

ฮัล
โล
นางเอง
เธอ

นี่เป็น
ร้านที่ผม
ทำงานอยู่
ครับ

โอ
บุกะตอน
จัดเปลี่ยนงาน
ไปทั่วเขมือนเดิม
ถึงปล่า
?

ถูกเหม็นอีหับ
จริงา
ด้วยอะ

บุกะ...
กอล
...??

...อะไร
นางจ้องอยู่
ที่นี้อีก
กอลไอ้อะ เธอ

จับชื่อ
วักเกรกอ
ลี้อะ
เพ็ญ

◀ บุกะ
เดื่อวอ
▶ เกกโก
ลี้อะ
↓ บุกะ
วอว
↓ เกก
ลี้อะ

นานๆ
หาตัวกู้งมาที่
เธอสั่งมารจาก
ไปนอนงนะ

ส่วนอีกคน
ก็เป็นพี่
แต่ชื่อ
กอลิซ่า
!!

บูกะกอน
นี่บะ
!!

อึบ

เธอ
เป็นลูกสาว
ร้านที่นั่นทำงาน
อยู่

เธอ

ใจไม่ไว้
กับหน้า
สีหน้า
บะ

ดิ...
ดริบ

ขอ
นอนง

คุณเอาปุ๊ก
สอบมา
รีไป
ดริบ..!!

เราทำล้งลตงทำ
เมามือให้ขงใหม่
อยู่เลย
ดริบ

อ้าว...
รุ่นพี่
มาเธอ
!!

thank you

เฮ้อ...
ฉันได้ข่าวว่า
เขาเป็นตัวปัญหา
เลยต้องจ้าง
ที่ทำงานไปทั่ว
นี่ล่ะ...

อะไรกัน...
นี่กว่า
จะถูกหมั้นได้
มากกว่านี้
จะอีก

หา?
จะพูดว่าหมอนี่
ดูน่าคบถือ
หรือดูน่ากลัว
ดีนะ...

ซื่อ?
บุ๊คะตอน
นั้นหรือ
?

ผมก็
ขมื่นได้
หมอนั้น
นะ

แต่พวกนี้น้อง
นี่สิ
ไม่รู้ไปรอบหมอนั้น
ได้ใจ

ทั้งปากเสียง
แล้วก็ว่าอำนาจด้วย
ขนาดเจ้าของรัก
ยังไม่รอบท่าทาง
หมอนั้นเลย

ใช่
วางอำนาจ

วาง
อำนาจ
ล่ะ

มันเป็นอนธกา
ไม่ทราบสาเหตุ
เลยแฮะ

แต่หมอนั้น
กลับบอกว่า
"เรื่องพรรคนี้
ก็แค่จั่วล้อ"
แล้วก็มาทำงานที่นี้
เหมือนไม่เคยมี
อะไรเกิดขึ้น

เห็นแล้ว
น่าหมั่นไส้
จังละ
?

แล้วก็มิข่าวลือว่า
มีโรงแรมชื่อดัง
แห่งนึงพจางาม
จะดังหมอนั้น
ไปทำงานด้วย

แถมยังทำหน้า
เหมือนว่า
"ร้านนี้ขาดฉัน
ไม่ได้"

อวโมโห
ก็เลยไล่หมอนั้น
ออกไปซะเลย

ขังนี่/
จากมือทั้งสอง
กอลไอ้
เอาผ้าพันคอ
มาสิ!

เดี๋ยวนะ

แผลเล็กน้อย
สบายมาก

แห้ว

โหม่ง

โห้ตาขลุ่ย
จากมือ
เอาไว้นะ

โห้...
โห้...?

แซ่ด

เดี๋ยวใจว
มั่ง

จากนี้ไป
สวมห่วงติด
มีคฉันทะ
อยู่ด้วย

อ้าว!!
คุณ
กอลไอ้
!!

ผ้าม่านทาสีไวไฟถูก

thaimanga

ฉันทำตัว
ไม่ถูก
แล้วนะ

นางก็ตั้งใจ
ทำแต่ส่วน
ของฉันแล้วกัน
ใช่?

เฮาเธอ:
แต่ฉัน
คงช่วยงาน
ที่ร้านไม่ได้
ซักพัก

ใช่?

อืม

อะไรกับ
โศกนาฏกรรม

น่า

ไดเอทา
อยู่ด้วย

ฉันใช้
ธากิจน
ไม่ได้

...แล้วก็
ไม่ไหว
ด้วย

.....

อ้าปาก
สิ

ส:

....

นี่ฉันเป็นบ้าอะไร
ไปเนี่ย!!
คิดมากเกินไป
ไปแล้ว

สถานการณ์
แบบนี้
เหมือนกับ

....

the ar

!!

ถ้าไม่รับรักษามือ
ไหนๆ
ร้านต้องลำบาก
แน่

อ:
อะไร
ของเธอ
อู่ๆ
ก็...

บ๊ว
บ๊ว

แล้วฉัน
จะใจเต้น
ให้มันได้อะไร

พอฉันคิดว่า
เขาใจดีขึ้นมา
สุดท้ายเขาก็ทำ
เพื่อร้าน

มีคน
มา

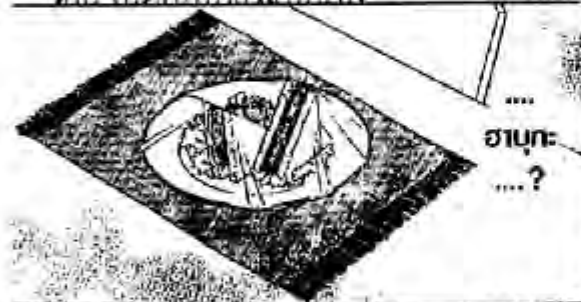
บ๊ว
บ๊ว

มาแล้ว
ด้า

จินจะพิศหุ่บ
ให้เฟิร์ม
จนบายไม่กล้า
ดูถูกอีกเลย
คอยดู
.....!!

คิดจะทำให้ฉัน
เป็นตัวตลก
มากกว่านี้
เธอ:

อย่ามัว
งะโง่งม
เลย...

“จูบโค”

กินข้าวกล่อง
เขลืออีก
แล้วเธอ:

มือเข้า
ก็เขลือ
ด้วย

เดี๋ยวสิ
ฉันซื้อ
ชุดใหม่

ฉันกำลัง
รับ

กินางเล่า
ไล่แต่
ของทอด
ทั้งนั้นนี่

หาดาร:
ผมมารับ จีบ ♥
แล้ว ♥

คุณรู้จัก
มาเฮา
เขรอ ?

แหม
แต่คิดว่า
มีเจ้าคนน่าเกลียด
อยู่ใกล้คุณแล้ว
มันทนไม่ได้
โอ้...!

แหม /
ไม่ได้เจอกัน
นานนะ
เกรกอรีโอ้
คุณ

โอ้ ?
โอ้ ?

อึ้ง
หลงตัวเอง
จึงกว่าหาญ:
อีกเธอ...!!?

แหม
สำหรับคน
อย่างผม
เป็นเรื่อง
ธรรมดา
ครับ ♥

เกรงกลัวอิทธิพลของ
ท่านนี้
คงเป็นมื่อว่า
เจ้าของร้าน
ตามนั้น
แล้วสินะ
ก็ขนาดได้
ลงมือตาม
ด้วยไม่ใช่
เธอ ♥

อย่าบอก ไม่จริง
นะว่า ?
รูปเบกคนนั้น
คือ...

เมื่อก่อนเขา
เป็นคุณชายจี๊เง
เพราะถูกกรมเมท
เกลี้ยกลั่นมา

เหวอ

เจ้าคิดมาก
เรื่องราวลือ
นางกัมมันต์มา
แฉวหาแดนโล้น
ออกไปจากบ้าน
ไม่ใช่ไรไร

?

ฉันว่าคนที่
น่าเกลียด
คือนาง
ต่างหาก

แต่ว่า
กอลิอั
เปิบฝ้าย
เหมือนข้า
ฮานุกะ
ไม่ใช่หรือ

!

แต่นั้นกลับเป็น
โอกาสที่ดี
ของฮานุกะ
สินะ

นางคิดเอาเองว่า
ถูกฉันเกลียด
เพราะเธอ
ไม่เข้าใจ
ใช้มั้ยล่ะ

thamange

และถือโอกาส
ที่ฉันทำงานพลาด
แค่เล็กน้อย
ไฉนจะออก

ตบนางไม่ทำ
อย่างนั้น
เข้าออกร้านคนนั้น
เขาก็เกลียดฉัน
อยู่ดี

ฮาบุกะ
รู้จักทุกอย่าง

และ
รับผิดชอบ
ด้วย
การลาออกไป
จ้ะหรือ
?

ทำประวัติ
การทำงานนั้นเสร็จ
จึงมีหน้ามาพูดอีกนะ
คุณชายจ๋า

นั่นจะ
กลับ

นั่น
เป็นนาง
เป็นรูมมัท
หรือคะ

ไม่ใช่
เพราะนั่นคือ
นางดังได้ไป
สร้างชื่อ
ที่โรงแรมนั้น
//

รับๆ
กลับไป
เลย

ถ้าช่วงเรื่อง
ประวัติการทำงาน
ล่ะก็
อย่ามาทำที่ร้านนั้น
สิ...

ฉันคงแก่เฒ่าก่อน
ถ้ารอให้นาง
ทำพลาดเอง...
นางมันเป็นพวกรัก
ความสมบูรณ์แบบ
นี่

inamanga

ถึงจะเจอ
จุดเสีย

แต่ก็เจอ
จุดดีของเธอ
ไปพร้อมกัน

เฮาเดอะ...
แต่ร้านนี้ก็ดี
ไม่ใช่เหรอ
?

อะไร
กัน

มันก็น่าอยู่แล้ว
เพราะนั่น
เป็นต้นพิถีพิถัน

เปล่า
แะ

...คบกัน
เหรอ
...?

คุณโอโซซากิ/
ต้องห้ามไม่ให้ผม
คบกับหาคาระจัง
นะครับ

//

คัท!

thaima

อ้อ มีน้ำละ

เพราะ

บุ๊คะตอน

รอบ

ก๊วย
เด็กอนุบาล
นี่เอง

ปะ

เก๊ส

ฮัน

ทาดาระ ชัง
เรื่องเลา
เอาไว้ดราวนะ
แล้วกันนะ

แล้วผม
จะมาหา
ใหม่

อ:ไรกันนักหนา
ไม่เห็นต้องพูดว่า
หนูเด็กอนุบาล
เลงนี่นา

นี่

ฮิม

Chu

thaimanga

การใช้น้ำร้อน
วัตถุดิบหลัก
ใช้ ต้มจน
เนื้อมันนุ่มพอที่จะ
ทานและน้ำซอส
แบบที่กินน้อย
หน่อยละ ๗

กินไข่
เกลี้ยง
นะ

ไข่
๗

หุ่ดอะไร
ไรสาระ
กินเข้าไปซะ
//

นางจะทุนนั้น
ใช้ฮ้วนแล้วมา
ซั้วเราระเงา
ก็ปลั่ง
ใช้มีจั่ว

ซอง

เฮ้

อะ...มันก็เข้ากัน
อยู่หรอก
แต่ฉันกินไม่ได้

ถ้าไม่กินแล้ว
แผลจะหาย
ได้ยังไงล่ะ

วันนี้ฉัน
ไม่ทำงาน
จนกว่าเธอ
จะกินหมด

ปังปังปัง

ฉันเพิ่งไป
ตัดใหม่มมา
เมื่อวาน
จากประสบการณ์เก่า
ฉันว่าคงไม่มี
แผลเป็น
หรอก

ประสบการณ์
เก่า?

เป็นห่วงอัน
ขนาดนี้
เลยหรอ
?

เอ่อ...
แล้ว
แผลของ
ฉันเป็น
รีเปล่า
เป็นใจ
บ้าง

อ๊ะ อ๊ะ
อะไรนะ
?
สิหน้
เมื่อกี้

เฮา

ห้าปีอะไร
ของนาง
นี่

ฉลอง
ที่แฉล
เฮา

ฟิดู

ทั้งที่ฮาบูทะ
ดูไม่น่าเป็น
คนเอาใจใส่
คนอื่น

"ทาการะ"

องๆ ก็ให้
ล้างจาน
เลจเรอ:

อิม

เห็นจับ
เป็นอะไร
ยะ 76

ตั้งใจ
ทำงาน
ให้คุ้มกับ
ที่ฮูไป
ตัวงละ

thaim

● 慈 ● 孝 ● 悌 ● 忠 ● 信 ● 廉 ● 恥 ● 勇 ●

หากถามถึงอนาคตของมูลนิธิ จิวลัดดา

กินบดตัวก่อนนอนวันละ 1 ถ้วย

ไพลีสมีก็เกิดจันชอนที่ฉันทเฝ้าหวาด

บทที่ ๑ ประเด็นสำคัญของการศึกษา

จะมีชนบทที่กาลาจะถือแบบ

บ่อขุดทำถนน

(เจ้าตัวต่อเนื้อและทำนอ๑๐๑)

* ส่วนบดตัวที่เห็นนี้ฉันทดลองใส่ผงไม

และก็มีคนเริ่มเข้าไปด้วย

ตนกำหนดให้ตนเอง=...

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

สวัสดีเพื่อนๆชาวการ์ตูนทุกคน

ตอนนี้เว็บ SEEMANGA ได้เปิดตัวอย่างสมบูรณ์แล้วจ้า
การ์ตูนจากเว็บเก่าส่วนใหญ่ย้ายบ้านไป แล้ว
เรื่องใหม่ๆเราจอัพเดทใน SEEMANGA เว็บเก่าเรายังอัพเดทเฉพาะ
ของเดิมนะจ๊ะ การ์ตูนอะไรที่ยังหาไม่เจอในเว็บ SEEMANGA เว็บเก่า
ยังมีอยู่จ้า

ขอให้ทุกท่านอ่านการ์ตูนให้สนุก!!!

บทที่ 3

เมื่อวานเรื่องนี้
ฉันลอบไปสืกเรือนเป็นเชฟมาลึบผัด
เมื่อจะได้เวลาอาหารของกามาได้ก็เกิดผัด
กับเวลาหุสกาของเชฟ หัวอาหารตามกุดกา
และอาหารอื่นๆ เป็นอันโอไบบาวผัด
สีมอดฉันขอใช้ได้ก็เปส่า
ผัดใช้ไม่ได้สินะ ถึงกว่าทำอาหารหิวๆ
จะสนุกกว่าการหาอาหารที่เอดะ
แต่หิวๆ แล้วฉันชอบกิน
มากกว่าทำผัด

อ๊ะ อ๊ะ

ต่อให้มีอาบูกะ
พวก เซฟอีจวริยะ
ก็เปี่ยมไปด้วย
ประสบการณ์

...ผมไม่ได้
คาดหวังกับร้าน
ของคุณอีโรซากิ
นักหรอกนะ

ก็ไม่มี
ช้อยกเว้น

และวันฝนตกแบบนี้
ราชโถกก็ต้องตก
เป็นธรรมดา
จะมานั่งโอดครวญไป
ก็ไม่ได้อะไรขึ้นมา

นั่น
คือ

เมื่อก็มี
ประธาน
สมาคม
ผู้ดีจาก
นี้

เรามีธุระ
อะไรนะ
จอน
(คางงู)

อ้าว
ทาดาระ
ก็งานประเภทนี้
ที่จัดทุกปี

หวังว่าคุณ
จะเข้าร่วมด้วยนะ
ฝากด้วย
แล้วกัน

ขอบคุณ
นะครับ

thaimanet

จริงด้วย
นี่เป็นครั้งแรก
ของอาบูกะคุม
นี่นา

อะไรนะ
?

อ้อ
ถึงช่วงนั้น
ของปีที่แล้ว
แหละ...

คณาสถาบันทาง: ครั้งที่ 35

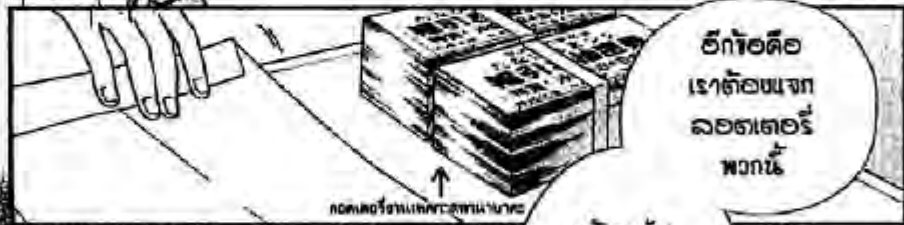

ข้อแรกคือการคิด
"บริการพิเศษ"
อะไรก็ได้ที่คิดว่า
น่าจะดีสุด
ที่สุด

และมีเรื่องหนึ่ง
ที่ทุกร้าน
จะต้องทำร่วม
ด้วย

ส่วนนี้ของทุกปี
สมาคมผู้ค้าขาย
จะเป็นเจ้าภาพ
จัดงานเทศกาล
ทานาบาตะ

อีกข้อคือ
เราต้องแจก
ลอตเตอรี่
พวกนี้

ใจความคือ
ให้ประเมินอาหาร
และ
การรับรองลูกค้า
โดยให้คะแนน
1-5

หมายเลข	คะแนน
1	5 4 3 2 1
2	5 4 3 2 1
3	5 4 3 2 1
4	5 4 3 2 1
5	5 4 3 2 1
6	5 4 3 2 1
7	5 4 3 2 1
8	5 4 3 2 1
9	5 4 3 2 1
10	5 4 3 2 1

พร้อมกับ
ใบสำรวจ
ความคิดเห็น
ให้ลูกค้า

ก็จะได้ตัวฟรี
ไปเที่ยว
บ่อน้ำร้อน
!!

แล้วร้านที่
ได้รับคะแนน
ประเมินสูงสุด
!

ชิชิชิ

ฮืม...
มันก็จริง
นะ

ชิชิชิ
ฮืม...
ฮืม...

ชิชิชิ
ฮืม...
ฮืม...

ร้านในตัวเมือง
ที่มีลูกค้าเยอะ
ก็ต้อง
ได้เปรียบกว่า
เนี่ยนะ

เพราะร้านเรา
อยู่ไกล
จากงาน
การค้า
ที่สุด

แต่ปีนี้
มันไม่เป็น
อย่างนั้น
หรอก... ♡

แต่ถึงยังไง
ร้านเรา
ก็ขมตาจริง
อยู่ดี

วันก่อน
นี่ตยสาร
เล่มนี้
มาเก็บข้อมูล
ร้านเรา

อย่างงี้
ก็ออกไป
เลยสิ

ดอสมันอาหาร
ของร้านนี้ชื่อโมตา
ดังมากในเรื่องบทวิจารณ์
ที่เชิดร่อนและ
การเลือกร้านอาหาร
ที่จะเป็นหนังสือสำหรับ
สาวพนักงานบริษัท
แต่เพื่อนแฟนก็ใช้อ่าน
เหมือนกันนะ...

นะ...หนู
ก็รู้จัก
หนังสือนี้
นะ...
!!

แหม!!
ต่อให้อยู่
ร้านเล็กเท่
รักมีก็ยัง
ปลงประกาย
สินะ!

ดูเหมือน
คุณนักเขียน
จะเป็นแฟน
ของอาบูก
ะ...ด้วย

จริงๆ แล้ว
เขาก็อดไม่ได้
ที่จะมาจู่จี้กับเมนูของพ่อ
แต่ทุกครั้งเขาก็ได้ใช้
ความเห็นเล็กน้อย
เท่านั้น

พ่อว่า
แบบนั้น
มันก็เครียด
พอถูไถงนะ

ถึงฉัน
จะช่วยเหลือ
อะไร
ไม่ได้มาก
แต่ยังเฝ้ามอง
ก็อยาก
จะช่วยเหลือ

ฉันก็กลัว
ไปหาแม่
นะ

พรุ่งนี้
ฉัน
ขอชิม
สิ

นี่ ไช้หนู
เป็นลูกมือพ่อ
ได้มั๊ย?

เฮา...!!
ให้กินตึกบ้านนี้
ก็อ้วนตาย
สิ

ดีละ
ฉันเริ่มที่
ลองชิมเจ้านี่
สิ

อย่างเพิ่ง
คิดมากสิพ่อ
ต้องคำนวณ
ต้นทุน
ก่อนสิ!!

ต้องเลือก
วัตถุดิบ
จากฤดูกาล
ในแบบของต้นอง
นี่นา

เงินเองก็พยายาม
เสนอสิ่งที่ตัวเอง
มันใจออกไป
เหมือนกัน!

อาหารพื้นๆ
ที่ทำกินในบ้าน
แบบนี้
จะดีเหรอ?

พ่อคิดว่า
มันดีนะสินที
นี่!
อ้ออ้อนะ
จะบอกใช้

แต่ถ้าเปลี่ยนไป
ใช้พาสต้าแทนล่ะ
จะเป็นใจ?

ว่าโอะ
!!

นี่ นี่ นี่
แล้วก็นี่
ไม่ผ่าน

ก็ฉันอยากใช้
ทานเองๆ
อ๊ะ...

ต้นอง
จากต้น
องุ่น
นี่นา

เดี๋ยวมันจะ
เกินไป
ความรู้
ที่รู้เรื่องมา
ขายไปไหน
หมด

และแล้วเมนูพิเศษ
ที่ทำให้อาบุะ
และพวกลูกค้าอึ้ง
ก็สำเร็จ
.....!!

thai

โอ๊ะ
ทานนี่
กลายเป็น
ลูกค้าอีก
คนแล้ว

อ้อ
นี่คือเมนูพิเศษ
ที่ฉันคิด
ขึ้นมา
นี่นา

พวกสาว
พนักงานบริษัท
เขาชอบอาหาร
เพื่อสุขภาพ
ไม่ใช่เหรอ?

เท่านั้น
ก็รีบร้อน
สินะ...?

ในที่ลุด...
ก็ทันเวลา...
จนได้...

โอว
นี่ก็
ดี

เขลือแต่
ปิ่นที่รูป
มาดเป็นๆ
หน้าร้าน
ใจต้องทำ
ทรงนี้
แล้วกัน

ฉันทักต้อง
พยายาม
ด้วย
เหมือนกัน
!!

ฉันทักต้องอยู่
แผนบริการพิเศษ

ของเร
เกมพุ่มนี้
ก็เป็นวัน
จากเทศกาล
และวันวางสาย
นิยตสาร
ชะด้วย

จะไปดีสวย
รับล่า

thaimanga

เสด็จไปสมโภชเฉลิม

อ้อ...
ทหาร:
กลับมาแล้ว
เหรอ

คือว่า

ขอโทษที่
มาสายค่ะ!!
ว่าไง?
มีลูกตำรับยัง
คะ

นางม...
พนักง
เพิ่งออกวันนี้เอง
หนูก็จรีอน
ไปได้เอะ:

น้ำมัน
๐:๖๕

ນັບຕັ້ງແຕ່ມາເຮົາໄດ້ປະຕິບັດ
ນະໂນມະດາປະຖົມ ວ່າລັດຖະບານ ມາ
ຈະມາເຮັດໃຫ້ເຮົາໄດ້ຊາວບ້ານເຮົາ
ໄດ້ຮັບຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຈັດ
ການດ້ານການເຮັດວຽກງານ
ນັບຕັ້ງແຕ່ມາເຮົາໄດ້ປະຕິບັດ
ນະໂນມະດາປະຖົມ ວ່າລັດຖະບານ ມາ
ຈະມາເຮັດໃຫ້ເຮົາໄດ້ຊາວບ້ານເຮົາ
ໄດ້ຮັບຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຈັດ
ການດ້ານການເຮັດວຽກງານ

ເອ
?

STORIA PORTAGIOIE

วิชาที่จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ?

gallmanga

รับไป
เปลี่ยนชุด
สิ

วิจารณ์ได้
เด็ดร้อน
อย่างที่ทำคาระ
บอก
เลขนะ

แบบนี้ผมก็
จะใช้ฮาบุกะ
เรียกลูกค้า
ก็ล้มเหลว
สิ...

.....
ไม่ใช่

นี่นาง...
ถูกเจ๊จน
ขนาดนั้น
ไม่จับใจเลย
เหรอ?

ม...
ไม่ออกจาก
จะเรือ

ฟอง

ไม่อยากจะเชื่อ...
ทำไมต้องเขียน
ถึงขนาดนั้น
ด้วย

ถ้าไม่มีอาบูกะ
ป่านี่ร้านเรา
อาจจริงไปแล้ว
ก็ได้

ฮือ

อีก

นี่
นั่นนี่...

เฮา
เดอ-น้ำ

จังได้ก็
ไม่มี
อาบูกะ
เจ็ดตัว
อยู่แล้ว

ทาดาระ!
ร้านจะเปิด
แล้วนะ!

thair.me

ถึง
อย่าง
นั้น
ก็เถอะ
แต่
สุดท้าย

ถ้าไม่ช่วยลูกค้า
ฉันก็คงเป็นได้
แค่ลูกสาว
เจ้าของร้าน
ในนามเฉยๆ

เมานตามฤดูกาล
บนกระดานดำนี้
อยู่ในช่วงทดลอง
จึงราคาไม่แพง
ขอลองรับ
มีจ๊ะ:

แต่ว่า
เนื้อที่โรจัดได้
ที่นั่นแน่นๆนี่
จ๊ะและจุ่มมาก
เลงนะจ๊ะ:♡

เพร่อ...
ขึ้นลองดู
ดีกว่านะ

แล้วมีอะไร
แนะนำ
อีกมีจ๊ะ?

เราใส่
น้ำส้มสายชูขาว
เพื่อลดไขมันรสชาติ
ส่วนเนื้อแก
ทานแล้วไม่อ้วน
เป็นอาหารเพื่อสุขภาพ
เลงนะจ๊ะ:

อ้อ/
นี่ขอแนะนำ
เนื้อลูกแกะ
อบรส
เป็นพิเศษ
เลงจ๊ะ:

เอ่อ...
ขอจำไป
นังได้:
ได้มีจ๊ะ?

สาวนี่
อวดชวน
ไปทาน
จ๊ะ

ว้าว♡
ดูน่าทาน
จังเลย

นี่
ฉันอยากกิน
ลาซานญ่า
ด้วยนะ

ค๊ะ
ค๊ะ

น่าอวย
ระมัด
♥

จางี้เมาร
ขอโทษนะ
ที่ที่เราพูด
อะไร
แปลกๆ

อ๊ะ

อาหาร
อร่อยมากๆ
เลย ♥
คุณเอานุกะ
ก็จอล้างม
เธอก็น่ารัก
มากๆ
♥♥

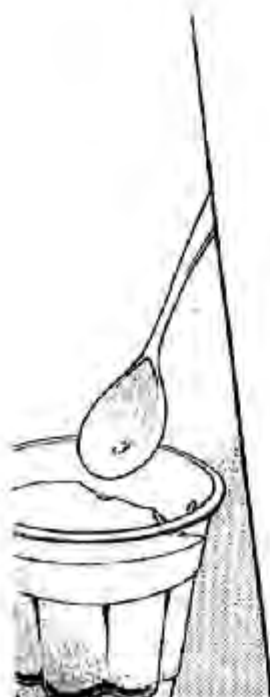
อานุกะ
กินพวกนี้
มั๊ย?

....ต้อง
ขอโทษ
อานุกะ
....

แต่ทำไม?
เพราะอะไรกัน...?
ทั้งที่ถูก
วิจารณ์แหละ
อย่างนั้น

แต่ว่า

บ๊องนี่
ทั้งห้อง
บ้านนี้
มาตั้งนาน
แต่มีอะไร
แต่มีอะไร
หรือ?

ทำไม
ต้องนั่ง
คุกเข่า

อ่า

ไม่ได้เออไอ้นี่
มาใช้มันกิน
เท่านั้นไม่ใช่
ไร...

อ่า
?

กา
กา?

เมื่อ
กลางคืน
รอบทิศ
แล้ว
ที่นั่นพวก
โธมัส
!

ทำไมนาง
ถึงเจ็บจน
ขนาดนั้น
ไม่เจ็บใจ
จริงๆ เหรอ
?

ทำไม
ล่ะ

ข้าพ
เถอะ
ปกติเธอ
ก็ชอบปากข้าวของ
โง่งนั่นอยู่แล้ว
นี่

ฮึ่ม
วันซาว

ก็เขาเจ็จน
เหมือนกับนาง
ไม่ได้ทำอะไร
สักอย่าง

เหมือนกับเขา
จะหาเรื่องโจมตี
วิถีชีวิตตอนนี
เธอแบบนาง

เฮา
?

มันแปลกว่า
"กตัญญูสมณีนี"
(ทศดา: นกโชติ /
ใช้จริง)

เขาคงตั้งใจ
ตั้งใจตามชื่อ
ของเธอนะ

แล้วฉัน
ก็คิดว่านี่คือ
กล่องสมบัติ
ของเรานั่นเอง

ฉันตั้งใจ
ไว้แต่แรกแล้วว่า
จะส่งถึงเธอนะ
ของรักานี้คือของมา
เท่านั้น
ไม่ได้มาเพื่อ
เปลี่ยนรสชาติ
ของที่นี่

เพราะฉะนั้น
ที่เขาจึงมอง
ในดอกลำโพงนี้
มันก็ไม่ผิด

กล่องสมบัติ
ของพ่อ
.....?

portagioie (P) (TM)

(ไม่มีพจนานุกรม) กล่องสมบัติ (ไม่มีเครื่องหมายการค้า)
(จากพจนานุกรมไทย-อังกฤษ)

Portagioie

อ้อ....
พ่อเขาบอก
ตั้งใจที่
คนทั่วไป
รู้จักนะ

ว่า
นะ!
!

จะว่าไปนักเขียนคนนี้
เขาก็รู้ประวัติดี้นะเออ
ฉันเองพอเขาได้ว่า
เขาจะเขียนว่า
อะไรบ้าง

จัน: แต่ว่า
แล้วจันเลย
ที่ว่าอาปุก:ทำผลงาน
ของตัวเองออกมา
ดังเขอะ:
ตอนทำงานอยู่
ที่โรงแรม
ละ?

จัน
ก็หมายความว่า
ทุกอย่างเป็นไปตาม
ที่นายคำนวณไว้
จันเธอ:
!?

เขาเอาไอ้เงี้ยวของนั้น
ไปใช้ก็จริง
แต่รสชาติก็ยังคง
เอกลักษณ์ของร้านนั้น
สินะ:

พวกเธอ
เป็นเหมือน
ครอบครัวฉัน
สินะ... ก็จริง...

หมายความว่า
ไม่มีใครรู้ความหมาย
ที่แท้จริงของ
"รสชาติของอาปุก:"
สินะ:

สุดท้ายแล้ว
"รสชาติ
ของอาปุก:"
ที่นักวิจารณ์คนนี้
รู้จักคงมีค่า
แต่นั้น
แหละ:

ในอนาคต
ฮานุกะ
อยากมีร้าน
เป็นของตัวเอง

จริง
ด้วย

แต่ที่นี่
ไม่ใช่ร้านของฉันเอง
จะให้เปิดใจได้
ของตัวเองไปทั้งหมด
มันก็ไม่ได้

นานๆ กับที่
ก็อร่อย
เฮะ

แต่ขนาดเรียง
อย่างนั้น
ลูกค้า
ยังเพิ่มขึ้น

เห็นอย่างนี้
คงพอจะรู้แล้ว
ใช่ไหมว่า
อะไรที่มันดีใจ
ลูกค้าได้

ยิ่งไถวันก็
เขาต้องไปจากที่นี่
ก็ต้องมาถึง...

ฮือ
?

thainn

เอ๊ะ...

ทำไม
ต้องเอา
แปรงสีฟัน
ไว้ในช่อง
นิ้ว...?

อะไรกัน
ทำเป็น
คนอื่น
ไปได้

อ๊ะ...
อ๋อ...
นั่น...

อ๊ะ...?

ปัง

ว้าย

ทำไม
ต้องหลบ
นิ้วเล่า

เป็นไบบ้าง

ฉันจะเอาไปไว้
ในห้องน้ำ/
โอเคเนะ
!?

ถ้าไม่หัวใจ
มันต้อง
เต้นแรง
ขนาดนี้ด้วย

ปะ...
ปฏิกิริยา
เมื่อที่

!!!

ต้องเห็น
แล้วเน่า
...!!

คราวนั้น
ก็เห็นดินโป
ไปทีนึงแล้ว
!!

ไม่ใช่

เทียบกับ
ตอนนั้น
เมื่อที่
มันก็แค่
เรื่องเล็ก

ตันเหตุ
เพราะเขา
จับโหล
อัน

พออยู่หน้าร้าน
ก็ทำเป็น
วางอำนาจ
ขนาดนั้น

แต่จริงๆ แล้ว
เขาอยู่บ้านเรา
ด้วยความเกรงใจ
มาตลอด

อย่าได้
พูดอะไร
เลยนะ

แต่ฉันก็เปิดเอง
แบบนี้
ต้องแสร้งแสร้ง
แล้วนี่นา...

ก็...
ฉันจะ...
อีกแล้ว

ก็ผ่านมา
ถูกเขาแฉตัว
ก็ไม่เคยเป็นถึง
ขนาดนั้น
.....?

เพราะมีลูกค้า
เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ
อย่างไม่น่าเชื่อ

หลังจากนั้น
มันก็เป็นไป
ตามที่อาบูกะ
คาด

ก็เห็นสมควร:
ขนาดนั้น
มันก็ลงสนใจ
นะสิ

บท
ลึกลับ
เล่ม
๑

พอฉันเล่า
เรื่องนี้ให้
โชตานั่งฟัง
เขาก็บอกว่า
อยากมาใช้ได้
เลย

จินต์
ต้อนรับ
อ๊ะ!
คุณ
ตอนนั้น
...!

ขอโทษนะ:
เล็งวั้นจะรีบไป
จัดที่นั่งให้
รอสักครู่นะ:

อ๊ะ...
เข้าใจ
ดวงเธอ
ตรงนั้น
ขอโทษ
อ๊ะ...!

ทาดาระจัง
ดีใจเป็นใจ

เดี๋ยวฉัน
จะไปบอกเขาว่า
ลูกสาว
ที่ฉันรัก
ต้อง

ทั้งคนที่
อ่านนิตยสาร
และคนที่
ทำงานใกล้ๆ

ฝากบอกพี่
ต้องว่า
แม่นี่ใช่
เรื่องมาก

จูนนำดู
เลขนะ

เพราะคุณลุง
ต้องไปขอมา
ร้านเราด้วย
เลขก็ขำๆ
แบบนี้ ♡

เท่านี้ ว่าง
ก็ดีใจ
ว่าแม่
จะร้องไห้
แล้วล่ะ

ฉันจะทำงาน
หนักกว่านี้
เลย ค่ะ

แซด

จะดีมี
อีกมั๊ย
?

เมื่อวาน
พี่เขาไป
ของนั้น
นะ...

แซด

แซด

แล้วก็
นะ...

จัน
HNSO

tham up

ถึงจะได้ลง
นิตยสาร

ถึงจะมี
ลูกค้า
แบบไหน
มา

Portagioie
ก็ยังเป็น
เหมือนเดิม

.....
อ่า

ที่ร้านนี้เราจะได้
ไม่ใช่เพราะอาบูกะ
แต่เป็นเพราะรสชาติ
ของพ่อตัวเอง

ส่วนการทำให้
ลูกดำรู้สึก
เพลิดเพลิน
กับการทานอาหาร
มากขึ้นเป็นหน้าที่
ของนั้น

การทำให้
กล่องลมบัตติ
ของพ่อเป็นรูปเป็นร่าง
และทำให้ลูกดำ
มีความสุขก็ถือเป็นหน้าที่
ของอาบูกะ

เราไม่จำเป็นต้อง
ผินทำเรื่อง
นอกเหนือจากนี้เลย
สักนิด

haiman

ดังนั้นที่นี้
จึงขาดใครไป
ไม่ได้เลย

ใช่แล้ว
ละ:

เพราะ
Portagioie
จะสมบูรณ์แบบ
ถ้ามีพวกเรารวม
3 คน

ทาดาระจัง
วันนี้ร้านหยุด
เหรอ?

งานเทศกาล
ก็จบลง
ในเวลา
อันรวดเร็ว

และ
แล้ว

ฮันเธอ...
ถ้าอย่างนั้น

วันพรุ่ง
ประจำร้านจะ
ส่วนพ่อก็ออกไป
ทำงานนอก

ฉันฝาก
ไปให้เขา
ด้วยนะ

สมบัติ
ว่า...

สิงห์รพ
ไม่ดียังไง
ไม่รู้

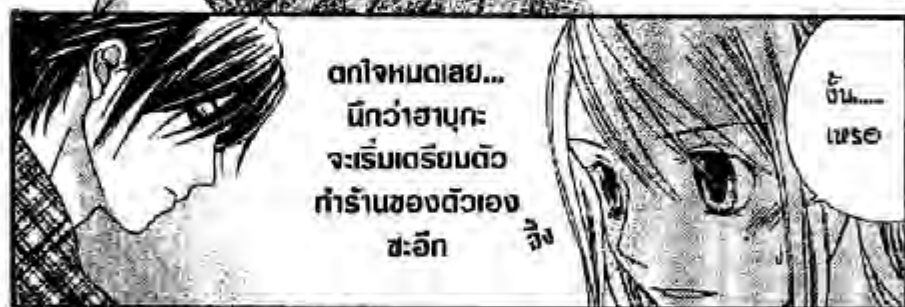

เอ๊ะ?

จินดี
ตัวนะ
นะ?

ลุง
ล้อเล่น
นะ
ล้อเล่น
!

จริงหรอเนี่ย?
ได้เป็นคำจ้าง
แล้วจะไปซื้ออะไร
ดีน้า!

อ:
นั่นดีใจ
จะตาย

ปกริยา
ตอบกะโหลก
โหลกถาม
เพราะดีใจ
นี่นา

เปล่า
หรอก

นา
...?

อึบ
จ๊วอก

อึบ

...อึบคง
คิดมาก
ไปมั้ง
....?

อึบจะพูด
กับปกริยา

แต่ถ้า
เธอชอบมัน
มันใหญ่
ไปหน่อย
นะ...

อึบ
ไม่
ใช่

แต่พกริยา
จะชอบ
กว่าเดิม
อึบ

อ:
พกริยา
ไปอ่าน
หนังสือ
เถอะ

ไม่ต้องลงมา
อึบงานจนกว่า
จะสอบเสร็จ
ก็ได้

thai

อึบ

ลืมไป
เลย

เขาคง
ไม่ลาออกไป
กะทันหัน
แบบนั้น
หรอก

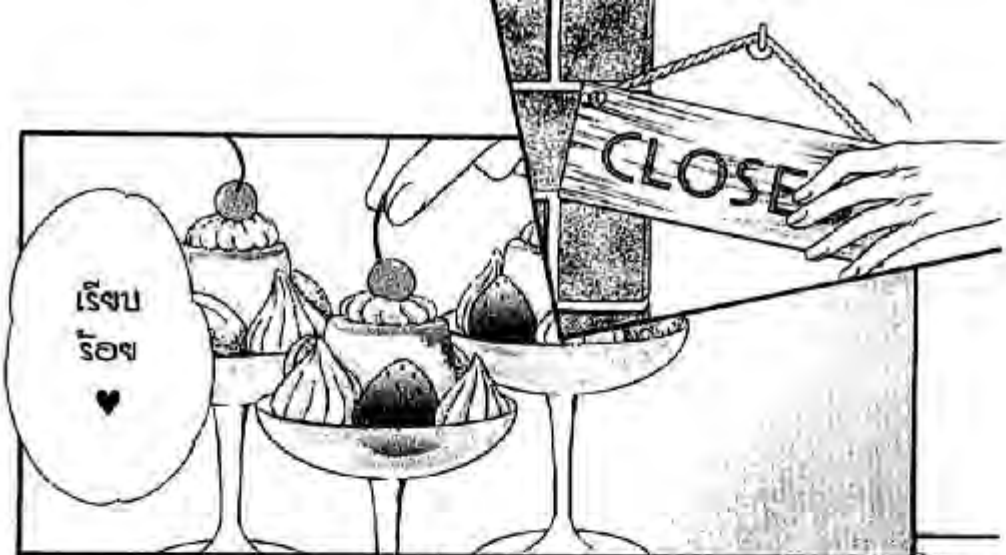
แล้วก็
ไม่มีสาเหตุ
ที่ต้องออก
จากที่นี่
ด้วย

ที่นี้อยู่
เขาไม่มี ลบจาก
เหตุผล ขะตาข
ที่จะต้อง
ลาออก
นั้นนา

ขอบคุณ
มาก
นะคะ

พ่อต้อง
ตอบโอเค
อยู่แล้ว
เนอะ?

วางแผนที่จะ
เสร็จแล้ว
ตัวง!

☆ ตารางเที่ยวป่วนไร้ใจนานๆ Portaguide

☆ ร่มกาว "จวบจนกว่าจะสิ้นพรากจากกัน - สีฟ้า"

☆ คนที่รักในจิตใจ 100 ล้านคน ขึ้น
บนมือในใจของแม่
กลิ้งตัว และคนอื่น

๑๖๖๖๖๖ ๑ วัน

ไม่จริง...
จะลาออก
จึ้นหรือ
!?

เลือกวันที่
ทนายร้านสะดวก
แล้วบอกผม
ด้วยนะครับ

จึ้นหรือ...
พวกนั้น
คงเขินเขาแฉ่
เองนะ

ไป จั๊ว

ไม่คิดว่า
จะเร็ว
ขนาดนี้

thaiman

ฉันรู้ว่า
มันเป็นไปได้
แต่ฉันก็กลัวไปไกล
แล้วว่า

มันคงจะดี
ถ้าเรา 3 คน
ได้ทำร้านด้วยกัน
ตลอดไป

บทสุดท้าย

ฉันไปถามมาตุระที่สนิทก่อนเธอมีนกเขตนินไปหมด
เป็นดาราอุปกับจอมพลละ แต่ตอนนั้น ไม่ค่อยมีคน
ใช้เงินแล้ว...และเธอก็เหมือนว่าเธอจะห้ามให้
อาทาทนกลัวอะละ
แล้วน้องฉันจะนำอุปกับพิศนียานเรือน
ที่เสื่อราออรอนจากบันไดหิน
ก็ฉันมีภาพของสักรักราวออยู่สองภาพไว้ได้
ทำไหมต้องมาสักรักราวอตอนที่ฉันไป
ถามอุปกับจอมพลออร่า

แล้วมันเป็น
เพราะใครไม่ทราบ
ที่ทำให้เรา
ไปหิวกันแบบนี้
ได้...

หนูจะเบื่อ
เพราะเธอคนที่มา
ทำเขาแทน
พวกคุณบ้าง
นี่สั่งไม่ได้เรื่อง
เลย

ฮานุกะ
เป็นเซฟ
อัจฉริยะ
ที่มาพักอยู่
กับเรา

มันก็จริง
ที่กิจการเรา
เกือบจะพัง
และหมอนี่
มาช่วยเรา
เอาไว้อ

ฮ่า ใครกัน
ฮ่า น้า
ฮ่า

เฮาเอง
วันนี้เราไป
เล่นที่ร้าน
น้ากันเอง
ให้สนุกกัน
ดีกว่า

ก็ถ้าฉัน
ไม่ทำตัว
อย่างนี้

อู๊...
พมอ...
นี่ก็...
มาจาก...

...ก็เข็น
แข็งแรง
ลือออก

สมมุติว่า
เล่นใจกัน
ทุกวัน
ก็ตลกเหมือนกัน
จริงๆ //

ฉันไม่เห็นชอบ
เขานะ
ตรงไหน
เลย

thai

ผมคิดว่า
ถึงเวลาต้อง
ออกจากที่นี่
แล้วครับ

ฉันกลัวว่า
จะกลับไปนึกถึง
เรื่องตอนนั้นแล้ว
รู้สึกแยขึ้นมาอีก

ไม่เคยคิดเลยว่า
เขาจะลาออกไปเร็ว
ขนาดนี้

ฮาบุกะ
มาอยู่ที่นี้ได้
8 เดือนเต็ม
แล้ว.....

ทาดาโระ

มาแล้วๆ

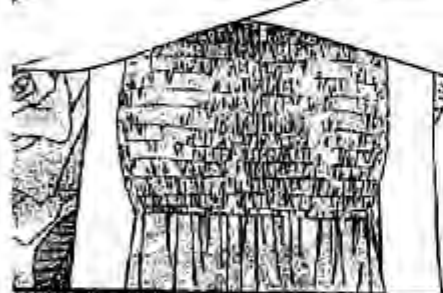
ฮิ

ไม่เป็นไร
ก็ตอนดูไปไม่มีผล
พวกหนูมาที่ร้าน
บ่อยๆ
นี้นะ

ขอบคุณ
นะคะ
ก็ขอส
ชวนพวกหนู
มาด้วย
♥

พาดาระ
จัง
ติดถึง
จับเวลา
.....
♥

แน่นอน
จะได้ไปเที่ยวกับ
พาดาระจัง
ด้วยสิ

กอลิซึบ
ก็มาดูงานมา
ได้หรือ
.....?

รี

พูด
เรื่องนั้น
แล้ว...

กอลิซึบ
คือว่า

ฉัน
จะ
ไป
เรียน
แบบ
ตัว
ฉัน
.....
♥

จิริบด้วย
ได้ข่าวว่าบูกะตอน
จะออกแล้ว
ใช่มั้ย?

กะจะไปเที่ยว
ให้สนุก
ซะหน่อย....

กลับต้องมา
คิดถึงเรื่องนี้
อีกแล้ว
เหอเนี่ย...

ทาดาระ

ฮานุกะ

นางนี่
โด่งมาได้
ทุกงาน
เลยนะ!

ไอ้จ

จับไปอ่ะมิด
เลยนะ!

ฉันจะระวังให้พวกเธอ
ได้ย่นอายุแล้วคัง
เออ

ฮานุกะ

ก็จริงหรือนี่
เป็นโอกาส
แล้วนะ

จากนั้น
ก็จับ
ไปอ่ะ

ฮานุกะ
จับไปอ่ะ

ฮานุกะ
จับไปอ่ะ

ถ้าไม่สนใจ
แล้วพี่แฉะ
ตอนนั้น
พอเขาออกไป
ก็ใจก็ระอา
ไปละนะ

เฮอเออ
ก็ได้อะไรกัน
สองต่อสอง
ในบะระกา
โรมานอีก
รับรองท้อง
ลูกของ
แฉะ

อย่างมาทำให้
นั้นรู้ๆ
ติดขึงไปกับ
คุณฮานุกะ
นะ

จะ...จับจับอะไร
นั้นกับฮานุกะ
ไม่ได้...

แฉะ

หมอนับ
นิกอยาก
จะออกก็ออก
!!

อ๊ะ
ทาดาร
แล้วก็
รถไฟอยู่
ทุกคน
รอนธาม
10 น

ฉันเอา
น้ำมะนาว

ช่างนั้น
เถอะน่า/
ฉันจะไป
ซื้อน้ำ
!!

ฉัน
มาฝาก
กะเพา
หน่อย

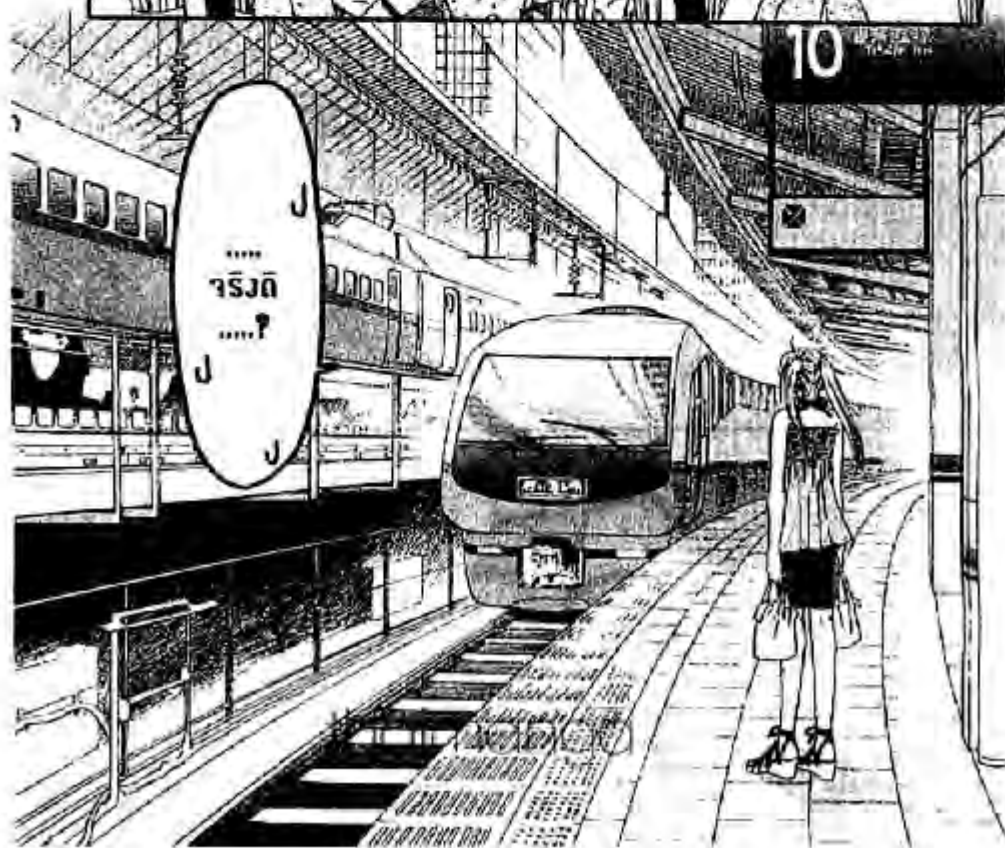
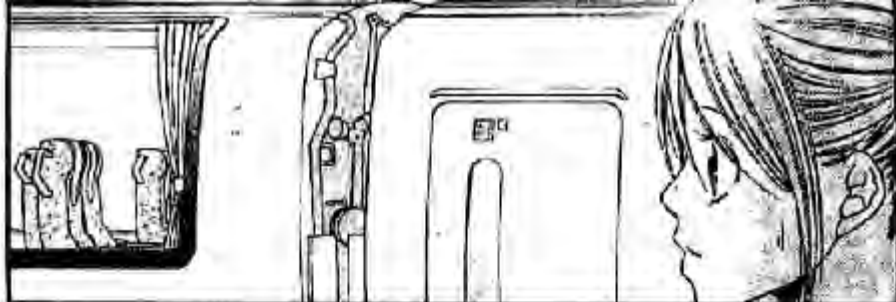
ฉันเอา
ไว้สิน

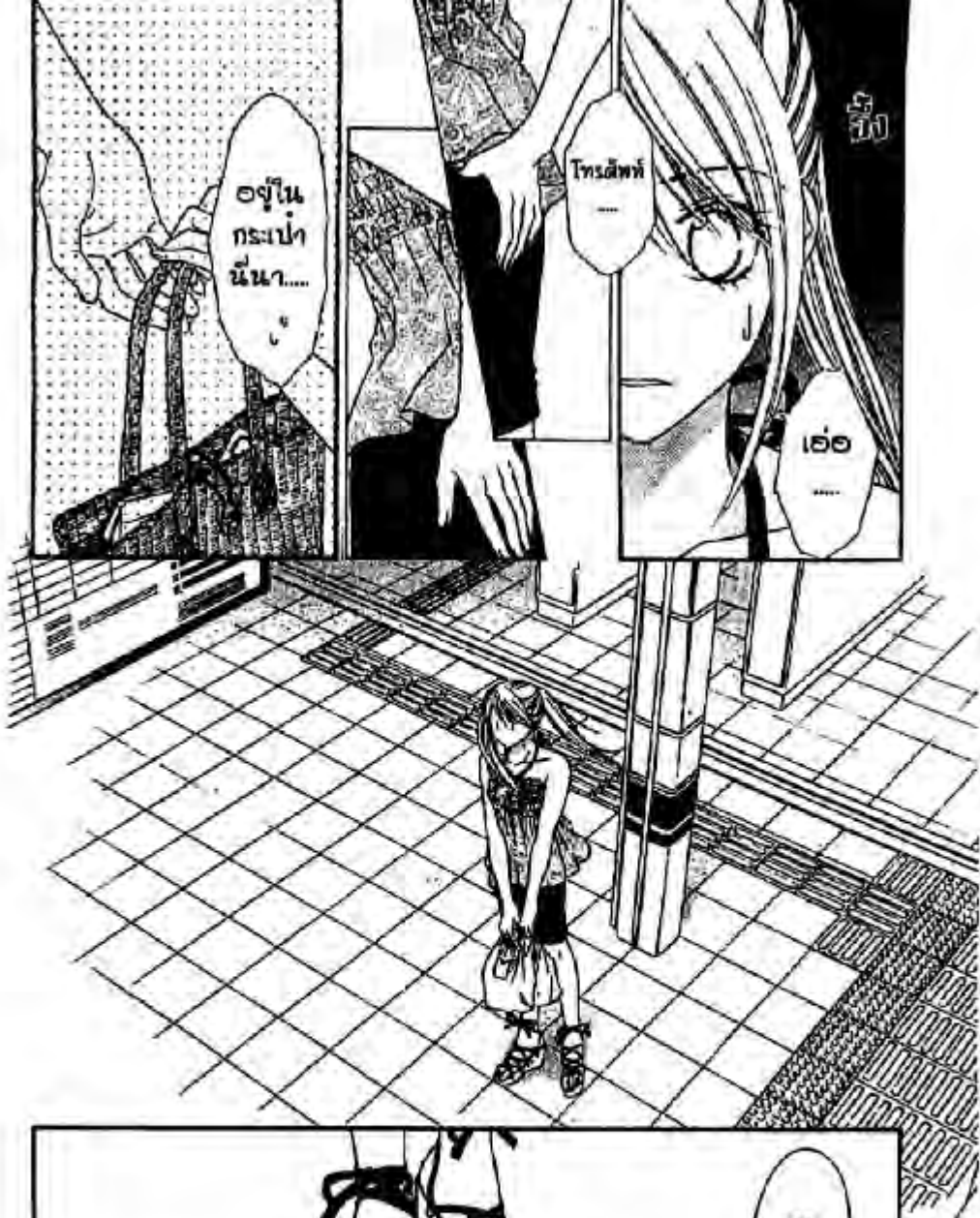
ฉันรู้เรื่องที่เขาจะ
ลาออกก็จริง
แต่ก็ไม่ได้ตาม
รายละเอียด

ความจริง
คือฉันไม่กล้าถาม
ต่างหาก

จะลาออกไป
จริงา
หรือ
?

9.10

สายโทรศัพท์

มือถือ
ในกระเป๋าเธอ
มันดังนะ

อา...
ปุ๊...
ปุ๊...

อา
คิดว่า...

เรารัน
ทิ้งของหลังตามไป
แล้วกัน

ไม่ไหว
แล้ว

อา
.....

thaimanga

อะไรกัน
เนอ

ใจเต้นแรง
มาก

อยาก
กลับบ้าน

นี่
จะไม่โดน
นะ?

เฮ้
?

ฉัน
ตั้งใจ
จะกลับ
บ้าน
แท้ๆ

จะละลาย
อยู่แล้ว

อ๊ะ?
?

เธอคิดบ้าง
อะไรหนึ่ง

.....
เฮา
ใจโตจิก:

สาบ
อะไร
เนี่ย !!

ทวอ
!?
นี่มันใน
รถไฟ
หรือ ?

เฮา
.....

เปลื้อง
แฉก
แล้ว

นี่
คือ

นี่...
มอโกบ
นี่...

อ้อ...
ไม่ลบ
สากินหน้า
เหรอ?

อ้อ

จะให้เอาสารนก
ทั้งที่ก็ลงนากับมัน
บน่องสิ

นี่

the

๗

แต่ทำไม
ต้องมา
ตามาดูละ
?

โกล
จะตาย
ไป

อ-โห...
มันไม่ไกล
บ้านเธอ
เลยนะ

ฉันเพิ่งมา
ตามาดูละ
ครั้งแรก
น่ะ

คือเมือง
ที่ฮานุกะ
ได้ขึ้นมา
ที่นี่

ตอนเด็ก ๆ
ฉันเคยอยู่
ที่นี่น่ะ

โกล...
ที่นี่เมือง
เซวาล

ถ้าจะเปิดร้าน
ก็ต้องที่นี่
แหละ

เซวาล

ไมใช่ที่
โตเกียว

แต่เป็นที่
แสนไกล
ขนาดนี้
สินะ?

อย่างนี้
นี่เอง

พาฉัน
ไปหน่อย
สิ!

.....
อาบูกะ

พาเขาออกไป
เพื่อให้อีกจะขาดไปเสียละ...

มีที่ไหน
ที่เธอ
จะหาไป
เธอคง
จะไม่รู้
สินะ

ฉันอยาก
ลองไปดู
หน่อย

เออ...
ที่นั่นไง
ที่ที่นาง
จะเปิดร้าน

หิวเรอะ
ทำไม
ไม่ทราบ
อะ?

อ่าๆ/
จิ้งป้า
เธอเข้าใจ
ผิดแล้ว

นางพวฉัน
มาก็ที่นี่
เพื่อจะเปิด
ให้มันละ?

ก็นางเริ่ม
เตรียมร้าน
แล้ว
ไม่ใช่หรอ?

ฮ่า
?

จัน
เฮอร์

อืม
มันก็จริง
นะ...

จู้จี้
ไม่ถาม
ดีกว่า

นะ... พวกคุณ
นางจะทำอะไร
มันก็เรื่อง
ของนาง
ไม่เกี่ยวกับฉัน
อยู่แล้วนี่

ไม่ได้จะออก
จากร้าน
เฮอร์...

อันใจ
มากเลย

มีคาเมดิน
บนทาง
รถไฟฟ้า
ด้วย //

นี่
ฉันออกจาก
รถไฟฟ้า
เอโนชิม่า

thaimanga

รักเขา
ขนาดนี้

ว่า
ตอนนี้
จะ

ตอนที่เจอกับ
ครั้งแรก
ฉันไม่เคยคิด
สักนิดเลย

เฮ้อ
ถ้ามีชุดว่ายน้ำ
ต้องสนุกกว่านี้
แน่เลย

ฉันว่าแค่นี้
ก็สนุกพอ
แล้วนะ

โทรศัพท์
ดัง

อ๊ะ

ไปทีงแล้ว
จะอธิบาย
ว่ายังไง

จะทำยังไง
ดี...

ยะ

อยู่กัน 2 คน
อีกแล้วละ
!?
(ทบทรวณนี้
อยู่ทั้งคืนด้วย)

พ่อเธอ
บอกว่า
เจ้าเลิฟ
มือเงิน
แล้ว

ก็ยังไม่
ถอนนี้
ก็เปล่า
ประโชชน์

หยา
?

กลับมาแล้ว
...กลับมาแล้ว
เธอ...

เธอ...
ลงบนรถ
เอาไว้

แล้วเธอ
ก็ลงรถจาก
เธอเธอ

ฉันคงจะไม่ได้เห็น
ฮานุกะเดินกลับห้อง
อย่างนี้
อีกแล้วสินะ
.....

ฉันรู้ดีว่ามัน
เป็นไปไม่ได้
และต้อง
เตรียมใจ
ไว้ตั้งแต่
ตอนนี้

แต่สักวัน
เขาก็ต้อง
ออกไปเปิดร้าน
ในที่แสนไกล

ปลาทะเล
ต้ม
ได้แล้วค่ะ

บอกว่า
ปลาทะเลใน
น้ำส้มสาย
สุก

ถึงคราวนี้
เขาแค่
ออกจากบ้าน
เฉยๆ

ความรู้สึก
รักนี้มัน
จะเพิ่มขึ้นไป
ถึงไหนนะ

แต่จมัน
ก็คิดไปแล้วว่า
อยากอยู่
อย่างนี้
ตลอดไป

กันเองด้วย
ดูสิ
โลกสวย 50%
กันนะ
ฉันก็ใช้เงิน
ซื้อ

อืม
แต่คนๆ
นี้
ไม่เข้าต้อม
เลย

โลกมาก
จะมีคน
นะ...

ควรรับบอก
ความรู้สึก
ให้เขารู้มัย
ป่ะ.....

หุอะ...
ขอเธอ
นะ

ห่า?
ต้องมัยสิ

....ถึง
อย่างนั้น
ก็เถอะ

ห่า
ห่า

ทำ
ยัง
ดี

อะไรกัน
คุณโทเสียว
อยู่รอด
เหรอ?

แล้วทำไม
ฉันถึงนอน
อยู่ที่นี่
ด้วย?

เอ่... คุณโทเสียว

หมดเข็มนาฬิกา
เลยนะ?

ถึงจะพูด
อย่างนั้นก็เถอะ
แต่เวลามัน
ไม่เป็นใจ
นี่นา

สอง
คัสตอม

จับให้
อยู่หมัด
เลย

ฉันจะไปนอน
ห้องทอเลโด้
ล็อกบ้าน
ด้วยละ

langua

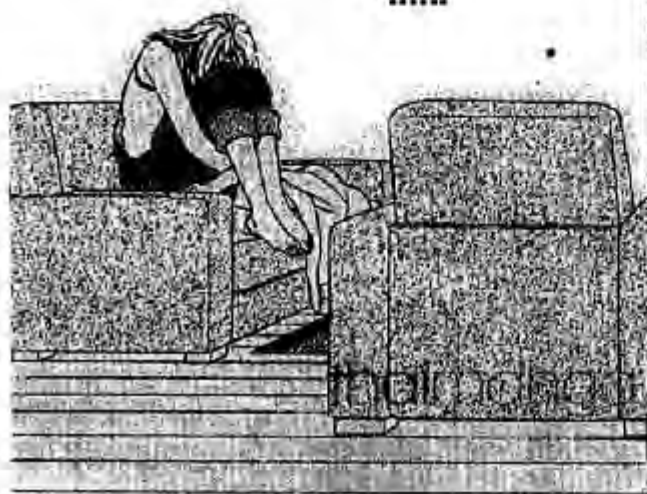
เขินฉั่น
เป็นเด็กๆ
รีไร

เหมือนถูก
ขีดเส้นแบ่ง
ยังไม่รู้

ก็แค่นั้น
ไม่ต้อง
ก็ได้

ความรู้สึก
ห่างเหินนี้

เวลาอยู่ใกล้ชิดกับเขาทีไร

มันเหมือนภาพลวงตา

กลับมา
แล้ว

ถ้าจะหาอาบูกะ
เขาจึงไม่มา
หรือ
เขาไปนอน
ที่ไหนก็ไม่รู้
ไปไหนมา
?

เฮ้อ
ฝนตกหนัก
จนมิดเลย

อ่า อ่า
อ่า/
เป็นกโรค
มาทั้งตู้
เลย

ฮือ -
ฮือ

ทบอณั
ไม่ได้ทำอะไร
ไฉน
สบายดี
ไฉน

ว่าเตไปเที่ยว
สนุกมั้ง
แล้วไปพักผ่อน
บ้างดี ♡

อ่า
ฮือ

ฉันน่าจะ
เป็นสาวดี
นะ

ไม่น่าเชื่อ
นะ

อยู่กับ
พี่ๆ
น่ารัก
ขนาดนี้
แท้ๆ

thaianga

บ้านอิโซซากิ
ก็แค่กลับไปเป็น
เหมือนเดิม

ก่อนที่จะมาจะมา

ถึงจะทำตัวเย็นชา
แต่ก็ยิ้ม
อย่างอ่อนโยน

ถึงปากจะเสียว
แต่จริง ๆ แล้ว
เป็นคนที่ไม่ใจ
และห่วงใย
คนอื่น

๖-
อ...นั่นแหละ
ไม่ได้แล้วนะ
กำลังคิดอยู่
ละ...สิ่ง
รู้ดีทำเองดีกว่า

ทำตัว
เป็นผู้ใหญ่
เหนือใคร
เป็นเรือธง
ไปหมด

มีแต่ฉันคนเดียว
ที่เอาแต่โกรธ
แล้วก็ร้องไห้
เหมือนคนบ้า
ไม่มีผิด

ถ้าไม่รู้จักนาย
ฉันก็คง
ไม่ต้องมารักนาย
อย่างนี้หรอก

นั่นนาง
เป็นคน
ที่ลึกลับใจ
เออ
ไม่ใช่เธอ:
!!

รู้หรือไม่ว่าฉัน
ต้องรอคุณ
มาตลอด
ตอนนั้น
ฉันกลัวใจตัวเอง
เลยต้องไปนอน
ที่ของกองผ้าอ้อม
ที่นั่น

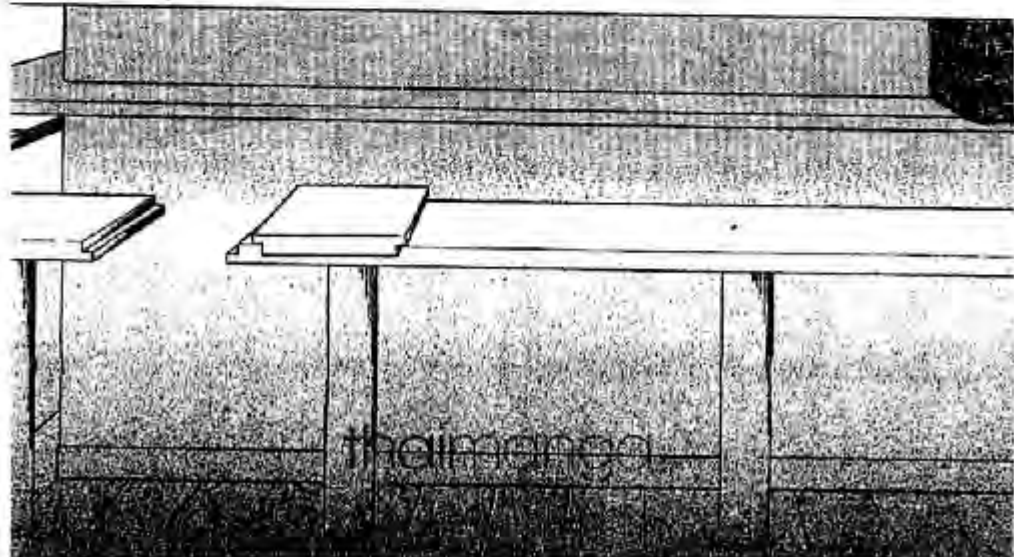
ใช่
แล้ว

เพราะฉัน
ไม่ใช่ผู้ใหญ่ขนาด
หิวมาใจตัวเองได้
เวลาต้องอจุ๋ม
เธอ

ฉันไม่ชอบ
ทำให้เธอโกรธ
หรือร้องไห้
หรอกนะ

ลองมองมัน
คิดอะไร
ไม่ออก
เลย

จึงเห็นเธอ
ร้องไห้
แบบนั้นแล้ว
ในใจ
มันเป็นป่วน
ไปหมด

แม่
อยู่ด้วย

จิ้ง...
จิ้ง...และ...

เธอจางเป็น
พ่อและแม่ไป
ก็มีแต่ของ
ที่เธอชอบกินและ
ใช้ทุกอย่างที่เธอ

อ้อ
มันคือ...เป็น
ทุกอย่างที่เธอ
ใช้ในชีวิตประจำวัน

พ่อที่
แม่
ไม่ได้อยาก
จะพาไป
แต่จริงๆ
แล้ว...

ถ้าหาก
มีของดีไป
จะพาไปมีปัญญา
และสิ่งที่ดี
เปิดทางใหม่

Ha Manga

ใช้ตามลิ//
ฮานุกะ
ก็ตามใจพ่อ
ซะเหวี่ยง

นี่
ลืมข้าวกล่อง
นะ

เฮา

คงต้องใช้เวลา
สักพักกว่าจะชิน
กับตอนเช้าที่ป๊ามี
ฮานุกะอยู่

หนูไป
นะคะ

เวลาดู

ถึงอย่างนั้น
ก็เถอะ
ฉันต้อง
พยายาม
ทำงานให้หนัก
มากกว่านี้

สุดทางก็ดูจกันได้
แต่เรื่องร้าน
พวกเรานี้มันไม่มี
ความโรแมนติก
เลยแฮะ

ฮืม
ฉันจับผิด
ไม่เสร็จ
เลย

ในวันนี้
จะรีบกลับ
มาซะงั้น

เพื่อเป็น
ลูกสาวเจ้าของร้าน
ที่ยอดที่สุด
ในประวัติศาสตร์
ใจ...♥

พี่ฟลุคกับสาวเซิร์ฟสุดเซียว / จบ